

Dat kunnen wij

Op een mooie zaterdagochtend bladerde de werkgroep Ontmoeten Raakt door de bijbel, in de hoop iets te weten te komen over hoe Jezus mensen ontmoet. We kwamen terecht bij een bijzonder verhaal in Marcus 9.

Een vader brengt zijn zoon naar Jezus. Hij lijdt aan de vallende ziekte. Jezus is er even niet. Maar zijn leerlingen denken: 'Wij kúnnen dat. Kom maar.' Dat valt vies tegen. Het duurt en duurt maar. Toeschouwers worden onrustig. Dan beginnen ze ook nog te mopperen en te schelden.

Zo treft Jezus ze aan: ruziënd. Hij zucht: 'Stelletje sneuneuzen. Jullie kunnen er niets van.' Dan neemt Hij de zaak ter hand. De vader van de jongen zegt nog: 'kan U het dan wél?' Waarop Jezus boos reageert met: 'Alles kan, voor wie gelooft.' Hij jaagt de boze geest uit de jongen. Als de mensen denken dat de jongen dood is, pakt Hij diens hand en zet hem op zijn benen. Zie, hij is niet dood, hij leeft. Hebben we dat niet eerder gehoord?

We kunnen het soms ook niet

'Dat kúnnen wij'. Wij zeggen het in de gewone dingen van de dag. 'Ja, ik kan de kliko's wel even buiten zetten.' 'Ja, ik kan haar wel ophalen met de auto.' We zeggen het ook bij de buitengewone dingen: 'ik kán deze beproeving doorstaan.' En 'ik kán dit opbrengen voor hem, ook al heeft hij me pijn gedaan.' 'We zijn net als Jezus' leerlingen in de veronderstelling: 'Als je echt wilt, dan kan je het ook.'

De waarheid is: we kunnen het soms, maar vaak ook niet. Jezus zegt: 'Dat komt door een gebrek aan geloof, niet door een gebrek aan wilskracht.' Geloof betekent hier vertrouwen. Vertrouwen kan dus meer dan wilskracht.

Vertrouwen maakt mogelijk.

Stel: je kind komt met een partner thuis die je helemaal niet ziet zitten. Alles komt in opstand. Als die twee na een tijdje met volle bewustzijn voor elkaar kiezen, kan je het een leven lang niet blijven willen, maar dan zet je jezelf op afstand, dan sluit je jezelf uiteindelijk buiten. Wat, als een mens dan kan leren vertrouwen? Wat, als je over je 'nee' heen kan stappen? Dan kan er zomaar ruimte komen voor veel moois en kan de liefde blijven.

Stel je hebt een jong gezin, een veeleisende baan, een hypotheek, vrienden en vriendinnen, je sport een paar keer per week en nu treft je een burn out. Je hebt alles wat je wilt, maar in plaats van geluk voel je uitputting, stress en verdriet. Je medicijn is niet 'nog méér willen, nog harder je best doen'. Je medicijn is leren vertrouwen. Dat voelt als doodgaan, net als bij de jongen uit het Bijbelverhaal. Het is bepaald geen aantrekkelijk voorstel.

Beloofd

Maar de belofte is: wie de weg van het vertrouwen leert gaan, ontdekt nieuw leven, nooit gedachte kansen, mooiere mensen dan toen je alles nog in eigen hand wilde houden.

Of zoals de dichter Rumi schreef: 'voorbij het veld van goed en kwaad, meningen en oordelen, is een open veld. Daar ontmoet ik je graag. 'Wie leert vertrouwen, leert opstaan uit de dood.

